

הנשיא שר בקומז'ין

שר הדואר המפ"מ, ישראל ברזילי, הופתע מאוד השבוע כאשר התברר לו כי בהפגנת האחד במאי שנערכה בפתח-תקוה, מצא סניף מפלגתו במקום להפגין דווקא נגדו ונגד משרדו. מפגני השומר הצעיר בפתח-תקוה נשא עמם שלט גדול שהכריז בלעג: "נוער! התגייס לדואר, סיכויי משרה ותואר!" אחרי כירור שנערך עם ראשי סניף מפ"מ במקום, התברר כי הם שכתו שבראש משרד-הדואר עומד שר מפ"מ... לא פחות מופתע היה גם הרביוניסט הותיק אבא אחימאיר, בשעתו מנאשמי רצח ארלוזורוב. אחימאיר קיבל מכתב אישי ממוכיר ארגון האקדמים חברי מפא"י, בו הוא מספר לו על פעולות הארגון ומבקשו להצטרף אליו. אמר אחימאיר: "אם חבורת לצים זו יכולה לפנות לאחימאיר שיצטרף למפא"י, הרי חבר'צים זה מסוגל להשיל בפספוסים את העליה מרומניה ולפרסם את ציהגיוס המפורסם. אין זו חבורת לצים, אלא חברה של מטומטמים ורשעים".

לאהדה כללית זכתה השבוע הגשריה הח' דשה של ברזיל בישראל, אודם דהיקר באילון איסוזה, שהגיעה ללוד בלחית א' ביה, מי שהיה בזמנו הקונסול של ברזיל באיסטיליה. הגברת דהיקרבאליה, שהתגלתה כטיפוס של עקרת-בית לבבית, שאינה מק' פידה על גינונים מיותרים של טקס, נפגשה לפני הגשת כתב-האמנה שלה עם שרת-החזק

של קארנה לשכנע את חברתו לבצע הפלה מלאכותית. "מה את יכולה להציע לו לי תינוק זה בעתיד? האושר האידיאלי של משרונת קטנה ללא כל סיכויים לעתיד? הנזות שבקבלת גיבוב טוב או בעל טוב? אם יהיה זה נער הרי בעוד עשרים שנה תבוא המלחמות של המושבות, או מלחמות אחרת..."

חמישים שנה לפני ואחרי. אל תוך חבורה של צעירים זועמים מעין אלה נקלע בוב, בן טובים מהפרברים המיוחסים של פארזי המסיים את לימודיו התיכוניים. בה' יותו נלהב מדרך החיים החופשית של ה' צעירים המרדנים, הוא מתאהב במיק, צעירה שכל חלומה הוא דהירה במכונית יגואר לבנה.

מיק משכנעת את בוב לבצע עבודה סחיטה, כדי שבכסף תוכל לרכוש לה את היגואר הנכסף. כאשר נדמה לה כי אהובה מסרב, היא חוזרת נרגזת אל חבריה, אלן, סמל המרדנות של הצעיר הזועם, מציע לה מיד לשכב עמו.

אבל אינני אוהבת אותך, היא מנסה להתגונן כששאר חבריה מאיצים בה לנקום בדרך זון בבוב שאיכזבה. "האם לא עלה אף פעם על דעתך לשכב עם בתור שאינו מוצא חן בעיניך בצורה יוצאת מגדר ה' רגיל?" שואל אותה אלן. "כן", מודה מיק, "אבל אז הייתי שיכורה". לבסוף היא נכנסת למיטתו של אלן, שם מוצא אותה בוב אחרי שבצע את הסחיטה, הביא לה את הכסף בו רצתה.

מיק קונה את היגואר, אלא שבוב שוב

שחקנית פסקי פטי (במרכז) בתפקיד מיק ב"הרמאים" הקולנועי פזול 1987

גולדה מאיר. טען אחד הנוכחים: "עוד מעט תירש אשתי את מקומי. עקרת-הבית כבשו את הדיפלומטיה... שפע של גילויים היו בפיו של מנהל קול-ישראל הר' זינר". כאשר הרצה השבוע בבית ציוני-אמריקה בפני חברי מועדון הקומנונולת הברית ב' ישראל. אחרי שוידא אישית כי אין אף עיתונאי באולם, וכי אין סכנה שדבריו יצ'ו טטו, סיפר זינר כי באחת ההזדמנויות, כאשר הביקורת בעיתונות קטלה את עורכת התכנית ביומון ובידס **כלה ברעם**, היא איימה להגר לבראזיל. גילויים נוספים של זינר: בנו נוהג להאזין לרדיו רמאללה דור קא, ואילו בביקורו האחרון בקיבוץ בגיליה הוא נוכח כי הרפגנים אוהבים לשמוע מו' סיקה בשעת התליבה... נשיא המדינה יצחק ברצבי, נכח השבוע עם רעיתו בטקס סדר שני, אשר התקיים לחברי הגדוד העברי הראשון בבית הגדודים באביחיל. אחרי הטקס השתתפו הנשיא ורעייתו בקמ' ויץ שנערך סביב המדרה, מחאו כפיים ב' קצב עם שאר הנוכחים, השתתפו בשירה ב' ציבור ושרו את שיר הגדוד: "כשהחילים עוברים ברחובות, פותחות הנערות דלתות וחלונות. מפני מה? מפני זה".

★ ★ ★

אין כעסקי השעשועים

בצאתו לטיול במצדה לפני 17 שנה עם אחותו, לא הסכים עורך-הדין שמואל ת' לר לקחת עמו את הנערה שהיא כיום אשתו, הבטיח לה כי כשיתחתנו, הוא יעלה עמה למצדה. בחג הפסח, נזכר תמיר בהב' טחתו, טיפס עם אשתו למצדה... מעפיל אחר לפסגת הצוק היה העתונאי הערבי עטאזדה מנצור. הצהיר הוא בגאווה: "אני בטח הערבי הראשון שעלה למצדה... למטרות ראיית-נוף בלבד". התמרמרות רבה שוררת בין עובדי אל-על, אחרי ש' יעל רייך, אשר טסה לפני שבוע שוב ל' חוף-לארץ, טסה באופן הפגנתי דווקא עם חברת אל-על... פרשת תרומתה של אישבע רחל ("אליזבת") מור-מיידור

שמריה דהיקראבני ואביה עקרת-בית פזולשת למדינות

פעותיה בטורניר כדורסל זה. ★ ★ ★ תערוכה נודדת

מעריציו של הזמר אריק לביא צרי' כים להודו לשמוע את תכניתו האחרונה במועדון התיאטרון. בעוד חודשים מספר עומד אריק לנסוע עם אשתו, השחקנית שושנה שני, לארצות-הברית, שם הוא מתכוון ללמוד את תורת התיאטרון על בוריה באוניברסיטת ייל... הצעיר הצעיר איקה בראון, אשר פתח השבת את תע' רוכת ציוריו בגלריה צ'מרניסקי בתל-אביב, גרם כאב ראש רב לצייר אחר, איקה ישראלי. מאחר וישראלי מוכר רק בשם אי קה, היו רבים סבורים שהתערוכה היא שלו. ישראלי נאלץ היה לעמוד בכניסה לתערוכה ולהודיע לזידידו שהתערוכה היא של צייר אחר... צייר אחר ערך את תערוכתו ב' בית-הסוהר המרכזי ברמלה. ישראל בני ציוני, הפרופ' הנוצץ, הציג לאחרונה בכלא את יצירתו האחרונה - בית-הסוהר מעשיהו כפי שהוא נראה מחלון תאו ברמלה... הזמרת יפה ירקוני גילתה השבוע כי ה' שיר המפורסם באב אל-וואד, הידוע כפרי יצירתו של המשורר חיים גורי, עובד ב' ידי משורר אחר. חיים גורי כתב את השיר בהיותו מגויס במלחמת השחרור בבסיס בחוף-לארץ. השיר המקורי ששלח לא מצא חן בעיני הזמרת והיא מסרה אותו לז'אן אלתרמן, שקבע את צורתו הסופית... הסופר יורם מלמור החל לאחרונה לה' פיוץ את תחביב הגסטרונומיה שלו ברבים, הוא החל לפרסם בעתון-נשים, בעילום שם, כמובן, מתכונים למטעמים שונים לעקריות... גלי הלכה לחזות בלונדון בין טיסה לטיסה. גלי הלכה לחזות במירון כלבים, הימרה על סכום של 30 ש"י ליג אנגליים, הפסידה את סכום ההימור. טענה היא: "חבל שאין לי מזל של כלב"...

פסוקי השבוע

- נתן ילין-מור, בתגובה על גאון בו הביעה גולדה מאיר את תקוותה שיבוא שלום בין ישראל ומדינות-ערב: "אם יבוא השלום בכלל, הרי הוא קרוב עתה בעשר שנים מכפי שהיה עם קום המדינה".
- יעקב נמרי, עסקן מפ"מ, באסיפת-עם: "הפילוסופיה של מפא"י היא שבראשית ברא אלוהים את השמים ואת הארץ ואת מפא"י, ואת היתר עשתה כבר מפא"י לבד".
- ח"כ חרות יוחנן באר: "אומרים כי עשרת אלפים נפטרים נמצאים ברשימות הבחורים לכנסת וקשה להוציא אותם. מאחר שהבחירות תתקיימנה הפעם עד שעה 12 בלילה, הרי לפי האגדה יכולות להופיע רוחות-הרפאים האלה ולהצביע בקלפי".
- שחקן הקאמרי אברהם חלפי, אחרי קריאת ביקורת על תיאטרון בעתון: "לפעמים אני מבין מדוע בן-גוריון שונא כל כך את העתונות".
- חרי זינר, מנהל קול-ישראל, בהרצאה בפני חברי המועדון של הקומנונולת הברית בישראל: "אילו הייתי צריך לקחת ברצינות את כל מה שכותבים עלי בעתונים, הייתי צריך להשתגע זומן".
- המבקר הכריטי ג'ורג' טומפסון, על המיור-גראל צ'ארלס אורד ויינגייט, שביאוגרפיה עליו הופיעה לאחרונה בבריטניה: "יש זמנים, שבהם מוכיר לנו קנאי קטן זה את היטלה, אלא שהוא אהב וכיבד יהודים".
- הצייר הישראלי יהודה נוימן: "ההבדל היחיד בין ציור לציור דומה להבדל שבין פיסת נייר עליה כתוב 500 לבין פיסת נייר עליה כתוב עשרת אלפים".